

Consultatieverslag Besluit verplaatsen en verkabelen hoogspanningsverbindingen

Versie 7

Datum	26 februari 2018
Status	Definitief

Inhoud

1. Inleiding	3
2. Wat is er op hoofdlijnen met de opbrengst gedaan?	4
3. Resultaat van de consultatie	5
3.1 Inwerkingtreding	
3.2 Decentrale bijdrage: principe	
3.3 Decentrale bijdrage: provinciale bijdrage	
3.4 Decentrale bijdrage: hoogte	
3.5 Decentrale bijdrage: berekening maximum	
3.6 Specificatie kostenposten	
3.7 Artikel 1	
3.8 Artikel 4, lid 1	
3.9 Nota van toelichting	
3.10 Afstemming uitkoopregeling	
3.11 Lokale heffingen	
3.12 Geschillen	
4. Wat is er met de consultaties gedaan?	7
4.1 Decentrale bijdrage: principe en hoogte	
4.2 Decentrale bijdrage: provinciale bijdrage	
4.3 Decentrale bijdrage: berekening maximum	
4.4 Specificatie kostenposten	
4.5 Artikel 1	
4.6 Artikel 4, lid 1	
4.7 Nota van toelichting	
4.8 Afstemming uitkoopregeling	
4.9 Lokale heffingen	
4.10 Geschillen	

1. Inleiding

Van 19 oktober tot en met 23 november 2017 kon via de website www.internetconsultatie.nl worden gereageerd op het *Besluit verplaatsen en verkabelen hoogspanningsverbindingen*. Het *Besluit verplaatsen en verkabelen hoogspanningsverbindingen* vindt zijn grondslag in artikel 22a, zevende lid, van de *Elektriciteitswet 1998*, dat opgenomen is in het wetsvoorstel Voortgang Energietransitie (VET). Dit artikel geeft gemeenten en provincies de mogelijkheid om (delen van) hoogspanningsverbindingen te laten verplaatsen of onder de grond te brengen door de netbeheerder. Het *Besluit verplaatsen en verkabelen hoogspanningsverbindingen* bevat regels over de kostenverdeling en procedurele bepalingen.

Het doel van de consultatie is om belanghebbenden de mogelijkheid te geven te reageren op het besluit. Tijdens de consultatie kon op het gehele besluit gereageerd worden. Er zijn geen specifieke vragen gesteld.

Tijdens de internetconsultatie zijn er zes reacties binnengekomen. Vier reacties kwamen van individuele gemeenten (Apeldoorn, Ridderkerk, Sittard-Geleen en Uden). Daarnaast was er een reactie van het Platform Hoogspanning, de belangenvereniging van gemeenten op het gebied van hoogspanningsverbindingen. Bij het platform zijn ruim 20 gemeenten aangesloten. De zesde reactie was afkomstig van de landelijke netbeheerder TenneT.

Als er in dit consultatieverslag melding wordt gemaakt van artikelnummers worden daarmee de artikelnummers van het concept-besluit bedoeld, dat gepubliceerd is en was op de website www.internetconsultatie.nl. Op basis van de reacties is er een wijziging doorgevoerd in de onderverdeling van artikel 4.

2. Wat is op hoofdlijnen met de opbrengst gedaan?

Het gros van de reacties heeft betrekking op de decentrale bijdrage, en dan met name de hoogte hiervan. Twee gemeenten vinden de decentrale bijdrage ten principale onjuist: zij vinden dat de kosten volledig ten laste moeten komen van de transporttarieven van de elektriciteit. Het Platform Hoogspanning pleit voor een aanzienlijke verlaging van de decentrale bijdrage, om te voorkomen dat de verkabelingsopgave in een impasse terecht komt als de gesprekken met de provincies niet leiden tot bereidheid van de provincies om mee te betalen.

Om op lokaal niveau een goede afweging te kunnen maken inzake de vraag of het verplaatsen of verkabelen van een hoogspanningstracé gewenst en nodig is, acht het rijk het van belang dat de decentrale overheden een deel van de kosten mee financieren, via de decentrale bijdrage. De hoogte van de decentrale bijdrage is geruime tijd onderwerp van gesprek geweest. Tijdens het debat over het wetsvoorstel Voortgang Energietransitie (VET) is door de minister van EZK – naar aanleiding van de moties van het lid Dik-Faber (34.627, nr. 30) en van het lid Van der Lee (34.627, nr 36) - toegezegd de decentrale bijdrage voor gemeenten met maximaal 30.000 inwoners te verlagen naar maximaal 15% van de totale kosten en voor gemeenten met meer inwoners naar maximaal 20%. Verder is op basis van de internetconsultatie besloten de maximale bijdrage te indexeren, zodat deze relatief gelijk blijft.

Naast de hoogte van de decentrale bijdrage zijn er ook meerdere reacties binnengekomen over de bestanddelen waaruit de kosten van het verplaatsen en verkabelen van hoogspanningstracés bestaan, en daarmee de berekening van de decentrale bijdrage. Uitgangspunt is dat alle kosten die een netbeheerder maakt als gevolg van een verzoek tot verplaatsing of verkabeling van een hoogspanningstracé onderdeel uitmaken van deze kosten¹. Daar tegenover staat dat eventuele opbrengsten die de netbeheerder verkrijgt als gevolg van een verzoek tot verplaatsing of verkabeling van een hoogspanningstracé hierop in mindering worden gebracht. Voor niet alle respondenten was dit duidelijk. Zowel in artikel 4 van het besluit als in de nota van toelichting is dit verduidelijkt.

Ook zijn er nog enkele kleine wijzigingen en verduidelijkingen doorgevoerd in de tekst van het besluit en de nota van toelichting, naar aanleiding van de binnengekomen reacties.

¹ Met uitzondering van de kosten voor voorgenomen investeringen in het te verplaatsen of te vervangen deel van het net, voor zover de investering was voorzien in een ten tijde van het verzoek laatst vastgesteld investeringsplan (artikel 4, lid 4, onderdeel a van het besluit).

3. Resultaat van de consultatie

3.1 Inwerkingtreding

De gemeente Apeldoorn en de gemeente Ridderkerk spreken de hoop uit dat het besluit binnen afzienbare tijd daadwerkelijk in werking treedt en provincies en gemeenten aan de slag kunnen met het laten verplaatsen en onder de grond brengen (verkabelen) van aangewezen hoogspanningstracés.

3.2 Decentrale bijdrage: principe

De gemeente Sittard-Geleen en de gemeente Uden maken bezwaar tegen het gegeven dat volgens het besluit de indiener(s) van een verzoek tot verplaatsing of verkabeling van een hoogspanningstracé (lees: de gemeente en/of de provincie) een bijdrage betaalt (of betalen) van 20 tot 25% van de kosten die het verzoek met zich meebrengt. Deze gemeenten voelen zich niet verantwoordelijk voor de kosten die het verplaatsen of onder de grond brengen van hoogspanningsverbindingen met zich meebrengt.

3.3 Decentrale bijdrage: provinciale bijdrage

Het Platform Hoogspanning wijst er op dat de provincies nog weinig bereidheid hebben getoond om een financiële bijdrage te leveren bij het verplaatsen of onder de grond brengen van hoogspanningstracés. Volgens het besluit kunnen provincies en gemeenten gezamenlijk een verzoek indienen bij de netbeheerder en onderling afspraken maken over de bekostiging van de decentrale bijdrage. Het platform wijst er op dat er gesprekken plaatsvinden tussen het Interprovinciaal Overleg (IPO), het ministerie van EZK en het Platform Hoogspanning. Voorstel is om landelijk met gemeenten en provincies af te spreken dat de tracés die voor verplaatsing of verkabeling in aanmerking komen een vast onderdeel worden van de afspraken die gemaakt worden in het kader van de regionale energietransitie.

3.4 Decentrale bijdrage: verlaging

Het Platform Hoogspanning pleit voor een aanzienlijke verlaging (van 40 tot 60%) van de decentrale bijdrage, om te voorkomen dat de verkabelingsopgave in een impasse terecht komt als de gesprekken tussen IPO, platform en ministerie van EZK geen oplossing bieden. De gemeente Ridderkerk is verheugd dat er aan de decentrale bijdrage een maximum is verbonden van € 975.000 per km. De gemeente geeft aan dat zij graag een verdere beperking van dit bedrag ziet. Netbeheerder TenneT wijst er op dat het maximum een vast bedrag is, terwijl de kosten voor het verplaatsen en onder de grond brengen van hoogspanningstracés de komende jaren zullen stijgen. Met het oog hierop pleit TenneT voor een indexering van het maximum bedrag.

3.5 Decentrale bijdrage: berekening maximum

De gemeente Ridderkerk verzoekt om bij de berekening van de lengte van het tracé waarop het maximum bedrag per kilometer betrekking heeft, uit te gaan van een rechte lijn tussen de masten waarbinnen een tracé verplaatst dan wel verkabeld wordt in plaats van de daadwerkelijke lengte van het nieuwe tracé. Dit om de keuze (tussen varianten) van het nieuwe tracé niet te laten beïnvloeden door financiële argumenten.

3.6 Specificatie kostenposten

In artikel 4, lid 2 en 3, wordt een (niet-limitatief) overzicht gegeven van de kosten die voortvloeien uit een verzoek tot het doen van onderzoek naar en een verzoek tot

uitvoering van verplaatsing of verkabeling. TenneT stelt in zijn reactie voor om alle kosten die de netbeheerder maakt als gevolg van verzoeken onder artikel 4 te laten vallen. Daarnaast vraagt TenneT om niet alleen de haalbaarheidsstudie, maar ook het basisontwerp onderdeel te laten uitmaken van de kosten van onderzoek. Het Platform Hoogspanning vraagt om in artikel 4, lid 4, onderdeel a, de zinsnede "voor zover de investering was voorzien in een ten tijde van het verzoek laatst vastgestelde investeringsplan" te wijzigen in: "ten tijde van het starten van de werkzaamheden ten behoeve van het uitvoeren van het verzoek laatst vastgestelde investeringsplan". De gemeente Ridderkerk vraagt om expliciet aan te geven dat het met betrekking tot de in artikel 4, lid 4, onderdeel b, genoemde opbrengsten om opbrengsten van de netbeheerder gaat. De gemeente Ridderkerk vraagt eveneens om de waarde van de opbrengsten te laten bepalen door taxatie.

3.7 Artikel 1

De gemeente Sittard-Geleen verzoekt om onder artikel 1 van het besluit ook het begrip "indiener" te definiëren, zijnde gemeenten en/of provincies.

3.8 Artikel 4, lid 1

TenneT vraagt zich af of met de verwijzing in artikel 4, lid 1, naar artikel 22a, zevende lid, van de *Elektriciteitswet 1998* niet het eerste lid van artikel 22a bedoeld wordt.

3.9 Nota van toelichting

De gemeente Sittard-Geleen verzoekt om in de nota van toelichting, onder punt 2, eerste alinea niet te spreken van "de gemeente of de provincie" maar van "de gemeente en/of de provincie". Verder stelt de gemeente Sittard-Geleen dat in de nota van toelichting valse verwachtingen worden gewekt, als gesteld wordt dat er op grond van het besluit circa 135 kilometer hoogspanningstracé aangewezen wordt, omdat lang niet alle decentrale overheden over zullen gaan tot verplaatsing of verkabeling.

3.10 Afstemming uitkoopregeling

Het Platform Hoogspanning heeft graag voor gemeenten gespecificeerd wanneer woningen in aanmerking komen voor de uitkoopregeling. TenneT is van mening dat er in de nota van toelichting een verwarrende zinsnede over de relatie tussen de uitkoopregeling en de verplaatsing of verkabeling van hoogspanningstracés staat, die niet consistent is met eerder verstrekte informatie.

3.11 Lokale heffingen

TenneT verzoekt om in het besluit of elders op te nemen dat gemeenten en provincies geen lokale heffingen, waaronder leges, in rekening mogen brengen bij de netbeheerder, in relatie tot de werkzaamheden die voortvloeien uit een verzoek tot verplaatsing of verkabeling van een hoogspanningstracé.

3.12 Geschillen

TenneT verzoekt verder om te voorzien in een bestuursrechtelijke grondslag voor beslechting van geschillen met gemeenten en/of provincies inzake de verplaatsing of verkabeling van hoogspanningstracés. TenneT gaat er vanuit dat de huidige mogelijkheid die er voor gemeenten en provincies is om een klacht in te dienen op grond van artikel 51 van de *Elektriciteitswet 1998* niet geschikt is voor geschillen die samenhangen met de berekening van de decentrale bijdrage.

4. Wat is er met de consultaties gedaan?

4.1 Decentrale bijdrage: principe en hoogte

Artikel 22a van de *Elektriciteitswet 1998* en het *Besluit verplaatsen en verkabelen hoogspanningsverbindingen* geven aan gemeenten en provincies de mogelijkheid om door de minister van EZK aangewezen hoogspanningstracés te laten verplaatsen of onder de grond te laten brengen. Hiervoor is gekozen op grond van de maatschappelijke onrust die er (op een aantal locaties) is met betrekking tot het wonen in de nabijheid van hoogspanningslijnen. Wetenschappelijk is er echter nooit een oorzakelijk verband aangetoond tussen de blootstelling aan magneetvelden van hoogspanningslijnen en gezondheidsklachten. De rijksoverheid heeft als gevolg daarvan een neutrale opstelling inzake de vraag of het gewenst is om hoogspanningstracés te verplaatsen of onder de grond te brengen. Met het besluit laat het rijk de beantwoording van deze vraag over aan provincies en/of gemeenten, die hierin een lokale afweging kunnen maken.

Zonder artikel 22a van de *Elektriciteitswet 1998* en het besluit zouden gemeenten en provincies 100% van de kosten van verplaatsing of verkabeling moeten betalen. Met dit besluit wordt de bijdrage teruggebracht tot een beperkt deel van de kosten, met een maximum van € 975.000 per km nieuw aan te leggen tracé. Om op lokaal niveau een goede afweging te kunnen maken, acht het Rijk het van belang dat de decentrale overheden een deel van de kosten mee financieren, via de decentrale bijdrage. De voordelen van verplaatsing of verkabeling doen zich ook voor op lokaal en regionaal niveau. Zonder decentrale bijdrage wordt het voor een decentrale overheid wel heel gemakkelijk om te kiezen voor verplaatsing of verkabeling van een hoogspanningstracé; ook als dit uit maatschappelijk opzicht eigenlijk niet nodig is. Door de decentrale bijdrage kunnen decentrale overheden tot een adequate afweging komen: hoe belangrijk wordt op lokaal en regionaal niveau de verplaatsing of verkabeling van het hoogspanningstracé gevonden, in relatie tot andere beleidsonderwerpen. Anderzijds moet de financiële bijdrage het decentrale overheden niet onmogelijk maken om tot verplaatsing of verkabeling van een hoogspanningstracé over te gaan, doordat de financiering niet rond te krijgen is.

Over de decentrale bijdrage is veelvuldig gesproken met het Platform Hoogspanning en betrokken gemeenten, waarbij bovengenoemde argumenten aan de orde zijn geweest. Dit heeft geleid tot gezamenlijke afspraken tussen het Platform Hoogspanning en het ministerie van EZ (d.d. 11 oktober 2016), die door de minister van EZ zijn onderschreven. In de gezamenlijke afspraken is op diverse punten aan de wensen van het Platform tegemoet gekomen. Om te voorkomen dat het verplaatsen of verkabelen van hoogspanningstracés niet betaalbaar is voor gemeenten, is er een maximum gesteld aan de hoogte van de decentrale bijdrage. Ook is er onderscheid gemaakt tussen de bijdrage van kleine en grote gemeenten. Tijdens het debat over het wetsvoorstel Voortgang Energietransitie (VET) is door de minister van EZK – naar aanleiding van de moties van het lid Dik-Faber (34.627, nr. 30) en van het lid Van der Lee (34.627, nr 36) - toegezegd de decentrale bijdrage voor gemeenten met maximaal 30.000 inwoners te verlagen naar 15% van de totale kosten en voor gemeenten met meer inwoners naar 20%. Naar aanleiding van de inbreng van TenneT zal de maximale bijdrage worden geïndexeerd.

4.2 Provinciale bijdrage: bijdrage provincies

De situatie dat woningen in de buurt van hoogspanningsverbindingen staan, is niet door toedoen van één partij ontstaan. Dit is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de verschillende overheidslagen (Rijk, provincies en gemeenten), netbeheerders

en bewoners. De lasten van het beleid dienen dan ook zo veel mogelijk door alle partijen gedragen te worden. Om die reden is in het *Besluit verplaatsen en verkabelen hoogspanningsverbindingen* de mogelijkheid opgenomen dat ook de provincie dan wel de provincie en de gemeente gezamenlijk bij de netbeheerder een verzoek kunnen indienen voor verplaatsing of verkabeling van een (aangewezen) hoogspanningstracé. Er wordt vanuit gegaan dat bij een gezamenlijk verzoek provincie en gemeente onderling afspreken wie welk deel van de decentrale bijdrage voor zijn rekening neemt en de netbeheerder daarvan op de hoogte stellen. Doen zij dat niet, dan kan de netbeheerder op grond van de hoofdelijke aansprakelijkheid van het Burgerlijk Wetboek elk van de partijen voor de verschuldigde bijdrage aanspreken.

Net zo min dat het Rijk gemeenten verplicht om uitvoering te geven aan verplaatsing of verkabeling van hoogspanningstracés, worden ook provincies niet verplicht tot verplaatsing of verkabeling of een vaste financiële bijdrage hierin. Het is aan de decentrale overheden om hierin een keuze te maken. Dit sluit aan bij de bestaande interbestuurlijke verhoudingen, waarbij het Rijk provincies en gemeenten ziet als volwaardige en volwassen partijen, die in staat zijn om hierover onderlinge afspraken te maken. Het Platform Hoogspanning heeft aangegeven dat het regionale overleg dat naar verwachting tussen provincie en gemeenten gaat plaatsvinden, ter invulling van het nog af te sluiten Klimaatakkoord een goed gremium lijkt om dergelijke afspraken te maken. De minister van EZK ondersteunt deze gedachte.

4.3 Decentrale bijdrage: berekening maximum

Het verzoek van de gemeente Ridderkerk om bij de berekening van de lengte van het tracé uit te gaan van een rechte lijn tussen de masten in plaats van de daadwerkelijke lengte van het nieuwe tracé is niet overgenomen, omdat dit betekent dat gemeenten en/of provincies bij hun keuze van het nieuwe tracé voor een te verplaatsen of te verkabelen hoogspanningsdeel weinig tot geen rekening hoeven te houden met kostenverschillen tussen mogelijke nieuwe tracés. Dat lijkt niet wenselijk en niet reëel: als een gemeente en/of een provincie kiest voor een duurder nieuw tracé, dan is het redelijk dat ook de decentrale bijdrage hoger is dan bij een goedkopere variant.

4.4 Specificatie kostenposten

In artikel 4, derde lid, worden de belangrijkste kostenposten genoemd die voortvloeien uit een verzoek tot het uitvoeren van de verplaatsing of verkabeling van een hoogspanningstracé. De goede lezer ziet dat alle kosten die de netbeheerder als gevolg van een dergelijk verzoek maakt hieronder vallen. In artikel 4, lid 3, onderdeel h, staat namelijk beschreven dat ook de kosten voor alle andere zaken of werkzaamheden die voortvloeien uit een dergelijk verzoek hieronder vallen. Omdat het om alle kosten gaat die de netbeheerder als gevolg van een verzoek maakt, is naar aanleiding van een opmerking van TenneT hierover de zinsnede "kosten die in redelijkheid zijn toe te rekenen aan" in artikel 4 komen te vervallen. Deze zin impliceert subjectiviteit en kan als gevolg daarvan leiden tot discussie tussen netbeheerder en decentrale overheid. Op verzoek van TenneT is verder aan de kosten van onderzoek de kosten voor het opstellen van een basisontwerp toegevoegd. Aan het verzoek van het Platform Hoogspanning om in artikel 4, lid 4, onderdeel a te wijzigen in "ten tijde van het starten van de werkzaamheden ten behoeve van het uitvoeren van het verzoek" is geen gehoor gegeven omdat dit in de praktijk enkel tot verwarring kan leiden. Aangenomen mag worden dat de netbeheerder in een nieuw investeringsplan geen investeringen opneemt die niet stroken met reeds ingediende verzoeken van decentrale overheden. Daarentegen kunnen de verzoeken van de decentrale overheden wel terugkomen in een nieuw investeringsplan. Dit betreffen echter geen voorgenomen investeringen, zoals

bedoeld in artikel 4, lid 4, onderdeel a. Met artikel 4, lid 4, onderdeel a worden investeringen bedoeld die de netbeheerder voornemens is, zonder dat daar verzoeken van decentrale overheden aan ten grondslag liggen. Op verzoek van de gemeente Ridderkerk is in artikel 4, lid 4, onderdeel b, toegevoegd dat het hier gaat om de opbrengsten van de netbeheerder. In de toelichting bij dit artikel is toegevoegd dat daar waar de opbrengsten nog niet geïnd zijn, deze in beeld kunnen worden gebracht door middel van taxatie.

4.5 Artikel 1

Aan het verzoek van de gemeente Sittard-Geleen om onder artikel 1 van het besluit ook het begrip "indiener" te definiëren is geen gevolg gegeven, aangezien in artikel 22a van de *Elektriciteitswet 1998* expliciet vermeld staat dat het een verzoek van een college van Burgemeester en Wethouders of Gedeputeerde Staten betreft. Bovendien wordt het begrip indiener in de nota van toelichting van het besluit uitgelegd.

4.6 Artikel 4, lid 1

Op basis van de opmerking van TenneT is de verwijzing in artikel 4, lid 1, van het besluit verduidelijkt.

4.7 Nota van toelichting

Op verzoek van de gemeente Sittard-Geleen is in de nota van toelichting, onder punt 2, eerste alinea, de zinsnede "op initiatief van de gemeente of de provincie" gewijzigd in "op initiatief van de gemeente en/of de provincie". Het is inderdaad juist dat een initiatief ook van een gemeente en een provincie gezamenlijk kan komen.

De gemeente Sittard-Geleen vindt verder dat in de nota van toelichting een valse verwachting gewekt wordt als gesteld wordt dat er op grond van dit besluit circa 135 kilometer hoogspanningstracé aangewezen gaat worden. De gezamenlijke lengte van de hoogspanningstracés, waarvan de minister van EZK voornemens is deze aan te wijzen in het kader van dit besluit, is echter ongeveer 135 km. De minister van EZK is zich er van bewust dat naar alle waarschijnlijkheid niet alle tracés ook daadwerkelijk verplaatst of verkabeld gaan worden. Zoals eerder gezegd is dat ook niet de bedoeling van dit besluit. Artikel 22a van de *Elektriciteitswet 1998* en dit besluit bieden gemeenten en/of provincies de mogelijkheid om zelfstandig af te wegen of het relevant is om een aangewezen tracé te laten verplaatsen of te verkabelen. In de nota van toelichting staat ook beschreven dat, als niet alle gemeenten en/of provincies overgaan tot verplaatsing of verkabeling van het hoogspanningstracé, de berekende kosten in de praktijk lager liggen. Mochten echter uiteindelijk wel alle gemeenten en/of provincies overgaan tot verplaatsing of verkabeling (en die mogelijkheid hebben zij na aanwijzing van de tracés), dan zijn de kosten die doorberekend mogen worden in de transporttarieven voor de elektriciteit geschat op circa € 350 miljoen.

4.8 Afstemming uitkoopregeling

Het Platform Hoogspanning heeft gevraagd om aan te geven wanneer woningen in aanmerking komen voor de uitkoopregeling, mochten hoogspanningstracés niet in aanmerking komen voor verplaatsing of verkabeling. Inderdaad is zo dat het *Besluit verplaatsing of verkabeling van hoogspanningsverbindingen* en de uitkoopregeling twee communicerende instrumenten zijn, die beide onderdeel uitmaken van het beleid op het gebied van wonen in de nabijheid van hoogspanningsverbindingen. Uitgangspunt van dit beleid is dat gemeenten en/of provincies de mogelijkheid krijgen om (via dit besluit) hoogspanningstracés in de nabijheid van woningen te verplaatsen of te verkabelen. Voor de tracés waarbij dit uit oogpunt van leveringszekerheid niet mogelijk is (b.v. bij 220 of 380 kV-lijnen) of uit oogpunt van

kostenefficiëntie niet gewenst is (tracés in het landelijk gebied), is de uitkoopregeling ingesteld. De uitkoopregeling maakt het mogelijk dat eigenaren van woningen die loodrecht onder een hoogspanningsverbinding staan, die onder de reikwijdte van de uitkoopregeling valt, hun woning laten aankopen door de gemeente, op kosten van het Rijk. Wanneer een hoogspanningstracé niet door de minister van EZK op basis van het *Besluit verplaatsen of verkabelen van hoogspanningsverbindingen* is aangewezen (omdat het niet mogelijk is om het tracé te verplaatsen of te verkabelen), komen de woningen die loodrecht onder deze hoogspanningsverbindingen staan in aanmerking voor de uitkoopregeling. Om dit mogelijk te maken wordt de uitkoopregeling aangepast. Zolang dit besluit nog niet van kracht is, is dat echter niet mogelijk. Op verzoek van TenneT is de relatie met de uitkoopregeling in de beschrijving bij artikel 3 in de nota van toelichting verhelderd.

4.9 Lokale heffingen

TenneT verzoekt om in het besluit of elders te regelen dat gemeenten en provincies geen heffingen, waaronder leges, in rekening mogen brengen bij de netbeheerder, als deze een gevolg zijn van een verzoek tot verplaatsing of verkabeling van een hoogspanningstracé. Aan dit verzoek wordt geen gevolg gegeven. De minister van EZK is niet bevoegd om bij AMvB in de bevoegdheden van gemeenten en provincies op gebied van heffingen en leges treden. De huidige mogelijkheden die gemeenten en provincies hebben om leges te heffen, zijn aan vooraf vastgestelde kaders gebonden en bedoeld om de kosten die decentrale overheden in het kader van hun dienstverlening maken te vergoeden. Een gemeente of provincie kan leges voor bijvoorbeeld een vergunning niet zonder meer verhogen voor enkel verplaatsing of verkabeling. De minister van EZK heeft er vertrouwen in dat gemeenten en provincies op juiste wijze gebruik maken van hun bevoegdheden. Mocht dat niet zo zijn, dan staat het netbeheerders vrij om gebruik te maken van de reguliere bezwaar- en beroepsmogelijkheden.

4.10 Geschillen

TenneT verzoekt om te voorzien in een bestuursrechtelijke grondslag voor beslechting van geschillen met gemeenten en/of provincies inzake de verplaatsing of verkabeling van hoogspanningstracés. Inderdaad biedt artikel 51 van de *Elektriciteitswet 1998* alleen een partij die een geschil heeft met een netbeheerder over het handelen van die netbeheerder de mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de Autoriteit Consument en Markt. Dit artikel biedt geen mogelijkheid voor netbeheerders om geschillen met gemeenten en/of provincies te beslechten.

Met dit besluit heeft de minister van EZK gestreefd zo veel mogelijk duidelijkheid te scheppen inzake de taken en bevoegdheden van enerzijds de netbeheerder en anderzijds de gemeenten en/of provincies bij het verplaatsen of verkabelen van hoogspanningstracés. Mochten er desondanks geschillen ontstaan tussen netbeheerders en decentrale overheden, dan gaat de minister ervan uit dat deze partijen er in goed overleg uitkomen. In voorkomende gevallen wil het ministerie van EZK bij geschillen een bemiddelde rol vervullen. De minister van EZK is niet voornemens om voor geschillen die voortvloeien uit dit besluit een aparte bestuursrechtelijke geschillenregeling in te richten. Dat betekent dat als het netbeheerders en decentrale overheden niet lukt om tot een oplossing te komen, het conflict op civielrechtelijke wijze beslecht kan worden.